

činnosti od prípadu k prípadu vo vystavovaní dobytčích pasov notárskym elévom alebo inou kancelárskou silou, lebo ináč by táto agenda, ktorá pravidelne nestrpí odkladu, mohla úplne uviaznuť. Ide tu tedy podľa zisteného skutkového stavu a podľa hore uvedených úvah o padelanie verejných listín podľa §§ 391 a 400, odst. 1 tr. zák. — — —

Čís. 5918.

**V prípadoch, kde náhradný trest na slobode za nevymožiteľný trest peňažitý bol už pôvodne vymeraný v rovnakom druhu ako trest úhrnný, ostáva tento výrok i pri vymeraní úhrnného trestu bezo zmeny; vyme-
ráva-li sa však úhrnný trest v ťažšom druhu než pôvodný náhradný trest, treba druh náhradného trestu prispôbiť druhu úhrnného trestu podľa zásad vyslovených v § 518, odst. 7 tr. p. a v § 8, odst. 1 zákona č. 31/1929 Sb. z. a n.**

(Rozh. zo dňa 31. mája 1937, Zm IV 229/37.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti A. pre zločin zúmyselného zabitia človeka zamietol zmätočnú sťažnosť verejného žalobcu.

Dô v o d y:

Proti rozsudku súdu prvej stolice, ktorým bol odsúdenému A. vymeraný úhrnný trest v smysle §§ 517, 518 tr. p., ohlásil a previedol zmätočnú sťažnosť len verejný žalobca čo do výmery trestu, teda zrejme na základe odst. 9 § 518 tr. p. Zmätočnej sťažnosti nelze priznať oprávnenia.

Podľa napadnutého rozsudku predmetom vymerania úhrnného trestu byly bezpodmienečné tresty pravoplatne uložené odsúdenému: 1. rozsudkom krajského ako porotného súdu zo dňa 3. júna 1935, ktorým mu bol vymeraný trest 7 rokov káznice ako trest hlavný a 5 rokov straty úradu ako trest vedľajší, 2. rozsudkom okresného súdu zo dňa 17. apríla 1935, ktorým mu bol vymeraný trest 14 dní väzenia jako trest hlavný a 100 Kč peňažitý trest jako trest vedľajší, ktorý v prípade nevymožiteľnosti mal byť prenesený na ďalších 10 dní väzenia.

Na miesto uvedených hlavných trestov na slobode vymeral napadnutým rozsudkom súd prvej stolice podľa §§ 517, 518 tr. p. úhrnný trest káznice v trvaní 7 rokov a 5 dní. Dotyčne náhradného trestu na slobode za peňažitý trest vyslovil, že tento trest v prípade nevymožiteľnosti má sa premeniť podľa § 8, odst. 4 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n. na 2 dni káznice.

Správne uvádza zmätočná sťažnosť, že podľa § 517 tr. p. úhrnný trest má byť vymeraný iba v tom prípade, ak bol niekto rôznymi pravoplatnými rozsudkami odsúdený k niekoľkým trestom na slobode a pri vynesení rozsudkov nebolo použité predpisov smerodat-

ných pre úhrnný trest (§ 96 tr. zák.), a že predmetom slúčenia v jednotný trest nemôžu byť peňažité tresty buď samostatne alebo vedľa trestov na slobode uložené.

Nel'ze však bezpodmienečne súhlasiť s názorom zmätočnej sťažnosti, pokiaľ uvádza s odvolaním sa na ustanovenia § 8, odst. 2 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n., že súd vymerávajúci úhrnný trest ohľadom náhradných trestov má v každom prípade vysloviť len to, že sa tieto tresty premenia na rovnaký druh trestu, v akom je uložený úhrnný trest na slobode.

Ponevác peňažitý trest ani ako hlavný ani ako vedľajší nie je predmetom úhrnného trestu, v prípadoch, kde náhradný trest za peňažitý bol pôvodne vymeraný v rovnakom druhu ako úhrnný trest, ostane tento výrok aj pri vymeraní úhrnného trestu bezo zmeny. Ináč je v prípadoch, keď úhrnný trest sa vymeráva v ťažšom druhu než pôvodný náhradný trest. Aby v prípade nevykonania peňažitého trestu vedľajšieho mohol byť náhradný trest vykonaný v jednom s úhrnným trestom, má sa druh náhradného trestu prispôbiť druhu úhrnného trestu. Avšak v takomto prípade, v dôsledku zásady vyslovenej v ustanovení § 518, odst. 7 tr. p., je treba prihliadnuť k ťažkosti nového druhu náhradného trestu a v dôsledku toho po prípade primerane skrátiť dobu trvania náhradného trestu, ovšem v medziach ustanovenia § 8, odst. 1 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n., čo odpovedá aj zásade vyslovenej v § 387, odst. 3 tr. p., lebo bez súčasného sníženia doby náhradného trestu, vymeraného v ťažšom druhu, než to bolo v pôvodnom rozsudku, došlo by vlastne k zostreniu trestu bez opravného prostriedku žalobcu.

Určil-li tedy v súdenom prípade krajský súd druh vedľajšieho trestu káznicou miesto väzením a vymeral-li hľadiac na ťažkosť trestu káznice oproti trestu väzenia náhradný trest v trvaní dvoch dní miesto desať dní, neporušil týmto primeraným skrátením doby trvania trestu ustanovenie týkajúce sa vymerania úhrnného trestu a preto vytýkaný zmätok sa tu nevyskytuje.

Čís. 5919.

Mělo-li býti přihlášením skutečných pohledávek blízkých osob (§ 51 vyr. ř.) na jméno osoby cizí dosaženo pro ni možnosti hlasovati pro vyrovnání, které by tyto osoby neměly, může jíti jen o přečin podle § 486 b) tr. zák., nikoliv o zločin podle § 205 a) tr. zák.

(Rozh. ze dne 3. června 1937, Zm I 348/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného A. do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem spoluviny na nedokonaném podvodném úpadku podle §§ 5, 8, 205 a) tr. z., zrušil napadený rozsudek v odsuzující části týkající se obžalovaného A. jako zmatečný a zprostil tohoto obžalovaného podle § 259, č. 2 tr. ř. obžaloby, že úmyslným opatřením prostředků